

מלוגמא

סדר מוצאי שבת השלם

אוצר הלכות ומנהגי מלוה מלכה - חק למוצאי שבתות

מלוגמא

סדר מלוזה מלכה השלם מחולק ומסודר למוצאי שבתות השנה

אוצר הלכות ומנהגים

חק למוצאי שבת

סיפורי צדיקים

ימי הילולא וקודרות הימים

זמירות ותפילות

שנת תשפ"ה לפ"ק

פעיה"ק ירושלים תובב"א

מלוגמא

כל הזכויות שמורות

הן ע"פ ד"ת והן ע"פ החוק
הבינלאומי להמו"ל

ברעיון, ליקוט וביצוע ספר
זה הושקע הון ואון, אין
להעתיק כולו או חלקו בכל
דרך שהיא, ללא אישור
בכתב מהמו"ל, ושארית
ישראל לא יעשו עולה

בכל עניני הספר:

052-7107043

T7107043@gmail.com

נדפס בארץ ישראל

תשפ"ה - 2025

עריכה והגהה:

מכון 'נהר דעה'

052-7178361

סדר ועימוד:

גיוון 052-7682971

כריכה ושערים:

שילוב 052-7680880

מוצש"ק לך לך

י"ג חשון - י"ט חשון	תשפ"ד
ח' חשון - י"ד חשון	תשפ"ה
י' חשון - ט"ז חשון	תשפ"ו
י"ג חשון - י"ט חשון	תשפ"ז
י"ג חשון - י"ט חשון	תשפ"ח
ח' חשון - י"ד חשון	תשפ"ט
י"א חשון - י"ז חשון	תש"צ
י"ג חשון - י"ט חשון	תשצ"א
ח' חשון - י"ד חשון	תשצ"ב
י"א חשון - י"ז חשון	תשצ"ג
י"ג חשון - י"ט חשון	תשצ"ד
ח' חשון - י"ד חשון	תשצ"ה
ח' חשון - י"ד חשון	תשצ"ו
י"א חשון - י"ז חשון	תשצ"ז
ח' חשון - י"ד חשון	תשצ"ח
ח' חשון - י"ד חשון	תשצ"ט
י"א חשון - י"ז חשון	ת"ת

תנא דבי אליהו

[יח] דְּבַר אַחֵר, הִנֵּה עֵתָּךְ עֵת דְּדִים, בְּשַׁעַה שְׁאַמְרְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיכֶם מוֹל אֶת בְּשָׂרְךָ בַּחֲרֹב, שְׁמַע דְּבָרִי מִיָּד, לְכָךְ נֹאמֵר הִנֵּה עֵתָּךְ עֵת דְּדִים.

[יט] דְּבַר אַחֵר, הִנֵּה עֵתָּךְ עֵת דְּדִים, בְּשַׁעַה שְׁאַמְרְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיכֶם קַח נָא אֶת בְּנֶךְ אֶת יְחִידְךָ וְגו' (שם כב ב), מִיָּד שְׁמַע אַבְרָהָם לְדְבָרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעָשָׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ, לְכָךְ נֹאמֵר וְהִנֵּה עֵתָּךְ עֵת דְּדִים.

[כ] דְּבַר אַחֵר, בְּשַׁעַה שְׁאַמְרֵי יִצְחָק לְאַבְרָהָם אָבִיו אוֹסְרֵי יָפָה וְתַנְנֵי עַל גְּבִי מַעֲרָכָה שְׁמָא אֲבַעַט בָּךְ כֵּן [וְאַפְרָ], וְנִמְצְאֵתִי חֵיב שְׁתִּי מִיתוֹת לִפְנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא הִזִּיה בַּחֲזוֹר עוֹמֵד בְּכַחוֹ בֶּן שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנִים, לְכָךְ נֹאמֵר וְהִנֵּה עֵתָּךְ עֵת דְּדִים.

[כא] [דְּבַר אַחֵר, בְּשַׁעַה שְׁמִצְאֵתִי אֶת יַעֲקֹב אָבִיכֶם שְׁמוּדָה אֶמֶת, וְדוֹבֵר אֶמֶת בְּלִבּוֹ, שְׁנֹאמֵר וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל יַעֲקֹב עוֹד בְּבוֹאוֹ מִפֶּדֶן אֲרָם (שם לה ט), לְכָךְ נֹאמֵר וְהִנֵּה עֵתָּךְ עֵת דְּדִים].

[כב] דְּבַר אַחֵר, בְּשַׁעַה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵצֵא אֶת כָּל שְׁנִים עֶשֶׂר שְׁבָטִים שְׁעָשׂוּ כָּלם אֶת רִצּוֹן יַעֲקֹב אָבִיהֶם, שְׁנֹאמֵר כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מֵצֵאֵתִי יִשְׂרָאֵל (הושע ט י), אֵל תִּקְרִי יִשְׂרָאֵל, אֵלֹא שְׂרָאָה אֵל, שְׁכָל מַעֲשֵׂיהֶם מְכֻנָּיִם לִפְנֵי, לְכָךְ נֹאמֵר וְהִנֵּה עֵתָּךְ עֵת דְּדִים (יחזקאל טז ח).

[כג] וְאַפְרָשׁ כְּנָפֵי עֲלִיף (שם) זֶה הַתּוֹרָה. וְאַכְסָה עֲרוֹתָךְ (שם) זֶה מַלְכוּת שְׁמַיִם. וְאַשְׁבַּע לָךְ (שם) זֶה יְשִׁיבַת אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר. וְאַבּוֹא בְּבֵרִית אִתָּךְ נָא אֲדֹנֵי אֱלֹהִים וְתִהְיוּ לִי (שם) זֶה יְשִׁיבָה שְׁנִיָּה בַּמִּשְׁכָּן.

[כד] מֵאֵי וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם (ישעיה נח ז) כֵּן אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָזֶה הָאָדָם: בְּנִי, כָּל הַיָּמִים שְׁנִיתֶיךָ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה עֲשֵׂה מַעֲשִׂים טוֹבִים וְתִלְמוּד תּוֹרָה, וְהִרְחַק עֲצָמְךָ מִן הָעֲבָרָה וּמִן דְּבַר מְכַעֵר, לְכָךְ נֹאמֵר וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם.

(אליהו רבה פכ"ז)

מלוגמא

מוצש"ק לך לך

חק למוצאי שבת

זוהר הק'

לך יום ו'

וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא תוֹרָה שְׁבַעל פֶּה, דְּאִיהוּ יוֹם שְׁבִיעִי, וּבִיה אֲשַׁתְּכִלְל עֲלֵמָא, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְּכָלָא. מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְלֹא כָּל מְלֹאכְתּוֹ, דְּהָא תוֹרָה שְׁבַעל, אֲפִיק כָּלָא, בְּתוֹקְפָא דְּכֶתֶב דְּנֶפֶק מִחֻכְמָתָא.

תִּלְתָּ זְמַנִּין הָכָא בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הָא תִּלְתָּ, וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים, בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא תוֹרָה שְׁבַעל פֶּה, דְּעַם יוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא, אֲשַׁתְּכִלְל עֲלֵמָא בְּדָקָא אֲמָרָן.

וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא יִסּוּדָא דְּעֲלֵמָא, בְּסַפְרָא דְּרַב יִיבָא סָבָא דָּא יוֹבְלָא, וְעַל כֵּן בְּתִיב הָכָא מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ, דְּכָלָא נְפִיק מִנִּיהּ. וְאַנֵּן, דָּא יִסּוּדָא בְּדָקָא אֲמָרָן דְּהָא נִיחָא בִּיה הֲוָה, יְתִיר מִכָּלָא.

וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא כְּהֵן גְּדוֹל, דְּמִבְרַךְ לְכָלָא, וְהוּא נְטִיל בְּרִישָׁא, דְּתַנּוּן כְּהֵן נוֹטֵל בְּרֹאשׁ, וּבִרְכָּאן בִּיה שְׂרִיין לְבִרְכָּא. וְאַקְרִי שְׁבִיעִי.

(זוה"ק בראשית דף מ"ז ע"ב)

פירוש הסולם

ויכל אלקים וכו': הכתוב, ויכל אלקים ביום השביעי, היינו תורה שבעל פה דהיינו המלכות שהיא יום השביעי. כי ז"א כולל ששת ימים, שהם חג"ת נה"י, והמלכות היא יום השביעי. ובו נשתכלל העולם, כי הוא הקיום של הכל. נאמר מלאכתו אשר עשה, ולא נאמר כאן ויכל אלקים ביום השביעי את כל מלאכתו אשר עשה, הוא משום שהתורה שבכתב, שהוא ז"א הוציא וגמר הכל בתוקף הכתב, שהם המוחין, היוצאים ונמשכים מהחכמה שהוא או"א עלאין. ונמצא שעוד לא נגמר כל מלאכתו ביום השביעי שהיא מלכות אלא ע"י הז"א. וע"כ נאמר בו רק מלאכתו אשר עשה, ולא כל מלאכתו.

תלת זמנין וכו': שלש פעמים נאמר כאן ביום השביעי, ויכל אלקים ביום השביעי, וישבות ביום השביעי, ויברך אלקים את יום השביעי, הרי נאמר שלש פעמים. ויכל אלקים ביום השביעי, היינו תורה שבעל פה, שהיא מלכות, נוקבא דז"א, ומדה השביעית לחג"ת נה"י דז"א, כי עם יום השביעי הזה, נשתכלל ונגמר העולם כמו שאמרנו.

וישבות ביום וכו': וישבות ביום השביעי הוא יסוד העולם. בספרו של רבי ייבא הזקן כתוב, שוישבות וגו' הוא על יובל, וע"כ כתוב כאן מכל מלאכתו, משום שהכל יוצא ממנו, ואנו אומרים, שוישבות קאי על יסוד, ולא על יובל, כי המנוחה שבו הוא יותר מכל.

ויברך אלקים וכו': הכ' ויברך וגו' קאי על כהן גדול שהוא מברך לכל, והוא לוקח בראש, דתנן כהן נוטל בראש דתנן, כהן לוקח חלקו בראש כל המסובים. והברכות שורים בו, לברך לכל, והוא נקרא שביעי.

רמב"ם

בין שנגמל איתן זה [אברהם אבינו] התחיל לשוטט בדרעתו והוא קטן והתחיל לחשב ביום ובלילה והיה תמה היאך אפשר שיהיה הנלגל הזה נזהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג ומי יסבב אותו, כי אי אפשר שיסבב את עצמו, ולא היה לו מלמד ולא מודיע דבר אלא משקע באור בשדים בין עובדי בוכבים הטפשים ואביו ואמו וכל העם עובדי בוכבים והוא עובד עמהם ולבו משוטט ומבין עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מתבוננתו הנבונה, וידע שיש שם אלוה אחד והוא מנהיג הנלגל והוא ברא הכל ואין בכל הנמצא אלוה חוץ ממנו, וידע שכל העולם מועים ודבר שגורם להם למעוזה והוא שיעובדים את הבוכבים ואת הצורות עד שאבד האמת מדעתם, וכן ארבעים שנה הפיר אברהם את בוראו.

בין שהפיר וידע התחיל להשיב תשובות על בני אור בשדים ולערך דין עמהם ולומר שאין זו דרך האמת שאתם הולכים בה ושבר הצלמים והתחיל להודיע לעם שאין ראוי לעבד אלא לאלוה העולם ולו ראוי להשתחוות ולהקריב ולנסך כדי שיפירוהו כל הפרואים תפאים, וראוי לאבד ולשבר כל הצורות כדי שלא יטעו בהן כל העם כמו אלו שהם מדמים שאין שם אלוה אלא אלו. בין שגבר עליהם בראיותיו בקש המלך להרגו ונעשה לו גם ויצא לחרו, והתחיל לעמוד ולקרא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבד, והיה מהלך וקורא ומקפץ העם מעיר לעיר ומממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שגאמר ויקרא שם בשם ה' אל עולם, ובין שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד בפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפים ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העקר הגדול הזה, וחרב בו ספרים והודיעו ליצחק בנו. וישב ויצחק מלמד ומוזחיר, ויצחק הודיע ליעקב ומנהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בנו כלם והבדיל לוי ומנהו ראש והושיבו בשיבה ללמד דרך השם ולשמר מצות אברהם, וצוה את בנו שלא יפסיקו מבני לוי ממנה אחר ממנה כדי שלא תשכח חלמור, והיה תדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנלוים עליהם ונעשית בעולם אמה שהיא יודעת את ה', עד שארכו הימים לישראל במצרים וחזרו ללמד מעשיהן ולעבד בוכבים כמותן חוץ משבט לוי שעמד במצות אבות, ומעולם לא עבד שבט לוי עבודת בוכבים. וכמעט קט היה העקר ששתל אברהם נעקר וחזרין בני יעקב למעוזה העולם ותעיותן, ומאחבת ה' אותנו ומשמרו את השבועה לאברהם אבינו עשה משה רבנו רבן של כל הנביאים ושלחו, בין שנתנבא משה רבנו ובחר ה' ישראל לנחלה הכתירן במצות והודיעם דרך עבודתו ומה יהיה משפט עבודת בוכבים וכל המועים אחריה.

(הל' עבודה זרה פ"א ה"ג)

סיפורי צדיקים

שח לי ידידי הרב החריף מו"ה זלמן שור נ"י, ששמע מפי הר"ר בנימין מונק מוכר ספרים בלבוב אשר בדידיה הוה עובדא:

בעת שנגרש ממדינת רוסיא, היה גר שנה אחת בקהלת בעלזא, ונולד לו אז בן זכר, והרה"ק (מרן מהר"י) זצ"ל היה הסנדק, ואחרי המילה היה שותת הדם בלי הרף ולא הועיל שום תרופה, ושלחו אחר המוהל ואמר שהוא סכנה, וציוה לקרוא אחר רופא. והוא רץ להרה"ק זצ"ל לספר לו שיתפלל רחמים בעד הילד, וישב אז הרה"ק ביחד עם בניו, ואמר להם: שמעו ואספרה לכם מעשה שהיה אצל הבעל שם טוב הק'.

תלמיד אחד היה להבעש"ט שהיה צדיק וחסיד מאד נעלה, והיו לו שתי בנות שכבר הגיעו לפרקן, ולרש אין כל מאומה בידו לתת להם כסף גדוניה וצרכי הנישואין, ואמרה לו אשתו: הן אתה נוסע תמיד להבעש"ט, מדוע לא תגיד לו מאומה אודות בנותינו והבטיח לה להזכיר לפניו. ואולם כאשר בא שמה לא הרהיב עוז בנפשו להגיד לו. בראות אשתו כי אין שומע לה מאת בעלה, נסעה גם היא שמה. וכאשר ראה החסיד הנ"ל כי אשתו עמו הוכרח ליכנס להבעש"ט והגיד לו את כל אשר קורהו.

אמר לו הבעש"ט: באמת לא טוב עשית במה שהעלמת ממני רוע גורלך עד כה, ועתה הנני להגיד לך רפואה בדוקה לתינוק ששותת הדם מחמת המילה והיא ליקח צפרדע אחת הנקרא בלשון אשכנז 'זאבע' ולשרוף אותה כליל, ולהניח את האפר על המילה, ותיכף יפסק הדם. ועתה לך לדרכך וה' יצליח מעשיך.

נסע החסיד הנ"ל לדרכו ועבר דרך כפר אחד ואדון הכפר היה יהודי גביר גדול ועתיר נכסין, וכאשר ראה האדון אותו, ביקש ממנו להתאכסן בביתו ולאכול עמו ארוחת הצהרים. קודם האכילה נודע לו שילדו של בעל האכסניא אינו מהול, ונרתע מאד, וחשב בלבו איך אוכל לאכול אצל איש כזה שאינו מל את בנו. כשאמר לו האדון ליטול את ידיו לאכילה, לא רצה, וכאשר הפציר בו עד בוש, אמר לו: האמת אגיד ולא אכחד, כי לא אוכל לאכול עמך אם אתה מבטל מצות מילה מבנך.

התחיל האדון לבכות ואמר לו, שיש לו עוד שני בנים אינם נימולים, יען שנולדו לו מקודם חמשה בנים וכולם מתו מחמת מילה, והורה לו הרב אב"ד שלא למול עוד את בניו הנשארים. אז נזכר החסיד בדברי רבו הבעש"ט זי"ע ואמר לו: יש לי

תרופה לזה, והלך ולקח צפרדע ושרף אותה וכתש את האפר, ומל את הילד הראשון והניח את האפר, ואחרי איזה ימים נתרפא הילד ושב לאיתנו הראשון. וכן עשה לשני בניו האחרים, וכולם נתרפאו.

הגביר הנ"ל שמח מאד, ואמר לו: מהגמול אשיב לך בעד מפעלך, הרבה עלי מוהר ומתן ואתנה לך, והגיד לפניו כי יש לו שתי בנות שהגיעו לפרקן והוא עני מדוכא ואין לו מעות להשיאן ושאל אותו האדון: כמה יעלה צרכי הנישואין והנדוניא ואמר לו כך וכך. לקח האדון הנ"ל את הכסף מצלחתו ונתן לו.

סיים הרה"ק מבעלזא זצ"ל: הנה עתה הוא ימי הסתיו ובלתי אפשר להשיג צפרדע, על כן יהי נא הסיפור הזה לתרופה כאילו נעשה המעשה, והילד יתרפא וישוב לאיתנו. וכן היה כי בבואו לבית נפסק מרוצת הדם והילד נתרפא.
(אהל יהושע, אות ו)

הרה"ק רבי יעקב יוסף מסקווירא זצוק"ל היה מספר, שפעם נסע זקיננו הרה"ק בעל מאור עינים זיע"א (יומ"ד י"א חשוון) אל רבו הבעש"ט הק', ובעת שדיברו ביניהם נכנס לפתע איש שהיה מגושם ונעמד ליד הבעש"ט. באותה שעה היתה מונחת כוס יין על השולחן, ונסדקה הכוס ונשפך היין שבתוכה, העמיד הבעש"ט כוס נוספת מלאה ביין וגם כוס זו נסדקה ונשפך היין שבתוכה.

לנוכח זאת ציווה הבעש"ט שיוציאו את האיש החוצה, והתבטא לפני תלמידו ה'מאור עינים' בזה"ל: "זעהסטו, אפילו די גלאז וויין קען נישט ליידן דעם איש מגושם, אין דו מיט דיין קלינע מחשב'לה קענסטו פוגם זיין מער וי דעם גאנצן איש מגושם" - רואה אתה, אפילו הכוס יין אינה יכולה לסבל את האיש המגושם, ואתה, עם המחשבה הקטנה שלך יכול אתה לפגום יותר מכל האיש המגושם הזה.

(אוהל מועד - לעלוב)

מלוגמא

מוצגש"ק לך לך

ימי הילולא וקורות הימים

ימי הילולא וקורות הימים

תש: רבי שמעון יהודה ב"ר יצחק שמואל הכהן שקופ ב' שערי יושר.

תשב: רבי יחזקאל ב"ר צבי הירש הלוי ברשטיין הי"ד, ב' דברי יחזקאל.

תשב: רבי נפתלי בינוש ב"ר אלחנן בונם ווסרמן הי"ד, ר"מ בישי' אהל תורה דברנוביץ.

תשמב: רבי יהודא ב"ר יצחק מסטיטשין, ב' מנחת יהודא.

ב' קצז - שכב: נולד ונפטר גד בן יעקב אבינו ע"ה.

תקי: רבי אריה לייבוש ב"ר מרדכי אויערבאך, מסטאניסלוב, ב' נחלת אריה.

תרלג: רבי מאיר ב"ר משה מקאברין, ב' ניר (לירושלמי).

תרעט: רבי צבי הירש ב"ר משה הורוביץ, אב"ד ראזוואדאוב.

תרפא: רבי מאיר ב"ר שבתי הכהן רפפורט, אב"ד לוקאווא, ב' מנחת כהן.

תרפט: רבי אהרן ב"ר דוד בן שמעון ב' נהר מצרים ושער המפקד.

תש: רבי משה העשיל ב"ר יצחק מאיר מקאפיטשניץ, הי"ד.

תשכז: רבי דב בעריש ב"ר יעקב ווידנפלד מטשעבין ב' דובב מישרים.

תשעב: רבי דב (בערל) ב"ר יהושע זאב שוורצמן ראש ישיבת בית התלמוד.

א' תרנז: מתושלח הצדיק בן חנוך.

ב' רט: רחל אמנו (בת ל"ו), ונולד בנה בנימין ונפטר היום בשנת ב' שיח, (כ"ה בילקו"ש ועוד ובפסיקתא רבתי ג' ועוד דבין פסח לעצרת נפטרה).

ה' כד: רבינו יונה [החסיד] ב"ר אברהם מגירונדי, ב' שערי תשובה (וי"א בא' או בי"א או בכ"ח חשון).

תפא: נשרף ביכ"נ של רבי יהודה חסיד [האחרון] ו-40 ס"ת שבו.

תרט: רבי אברהם זאב וואלף ב"ר בנימין פרענקל, אב"ד פשעווארסק, ב' משיב כהלכה.

תרעז: רבי יעקב ב"ר אריה לייב מאוזרוב.

תרמ: רבי נחום'קה ב"ר עוזיאל קפלן, החסיד מהורדנא.

תשג: רבי מרדכי דב ב"ר יצחק איידלברג הי"ד, ב' חזון למועד.

תשכז: רבי יעקב ב"ר אליהו רוזנהיים, ממייסדי אגו"י וב' כתבים נבחרים.

תשלז: רבי משה ב"ר יוסף טוויל מעלי הכהן, ר"י דגל תורה בחלב ורב העדה החלבית.

ג' תתכח: יום שמחה בירושלים על הכאת חיל צסטיס גלוס הרומי עד חרמה, כשנה וחצי לפני חורבן ביהמ"ק השני.

ד' תתקכז: הרמב"ם זלה"ה מגיע לחברון וזוכה להתפלל בה, וקובע יום זה ליום טוב תפלת הודאה ושמחה (פי' הרמב"ם למסכת ר"ה).

ה' פח: רבי אשר ב"ר יחיאל, הרא"ש.

תרמט: רבי שמואל ב"ר אלעזר ניסתן טייטלבוים, אב"ד גארליץ.

תרפט: רבי יצחק ב"ר אברהם קאפף דומ"ץ ערלוי.

תרצא: רבי יצחק ב"ר שלום (שאץ) מאסקאוויטש.

תקנד: רבי אברהם משה ב"ר צבי הירש סופר מפשעווארסק.

תריב: רבי יצחק ב"ר אהרן אב"ד קרלין, ב' קרן אורה.

מלוגמא

ימי הלולא וקורות הימים

מרחשון

תרפא: רבי יעקב ב"ר יוסף חיים מבגדאד, ב' ציצים ופרחים.

תרעט: רבי משה ב"ר יחזקאל שרגא (דברי יחזקאל) הלבדשטאם משינאווא.

תשיב: רבי בן ציון ב"ר מרדכי חזן, מייסד ישי' פורת יוסף ב' משל ונמשל.

תשמט: רבי טוביה ב"ר צבי יעקב ליסצין, ור"כ היכל התלמוד וב' כרם טוביה.

תשנב: רבי יהודה יהושע ב"ר שאול צדקה, ר"י פורת יוסף, ב' קול יהודה.

תשעה: רבי שלמה ב"ר אברהם שלוש, רב וראב"ד חיפה ב' משנת שלמה.

ה' שיד: האפיפיור שרף ספרי קודש בכר העיר וונציה לאחר ששרף בר"ה ברומא.

תא: רבי יהודה לוואי ב"ר בצלאל מפראג, זקן מהר"ל מפראג (י"א בי"ג או בי"ד חשון).

תקלא: רבי יוסף ב"ר יחיאל מיכל הכהן מקאליש, אבי הקצוה"ח.

תקמב: רבי ברוך ב"ר אברהם מקוסוב ב' יסוד האמונה ועמוד העבודה.

תרסח: רבי הלל אריה ליב ב"ר דובער זאב וולף ליבשיץ, ב' בית הלל.

תרעג: רבי אליהו יוסף ב"ר גדליה אהרן (ליניץ) מבאפעלא.

תרצ: רבי אברהם שלום פנחס ב"ר אלתר מאיר דוד (אפטא) הלוי רוטנברג מטשענסטוכוב.

תרצה: רבי אשר ישעיהו ב"ר מאיר (דזיקוב) מרימנוב, ב' מעדני מלך.

תשיג: רבי שלום ב"ר יחיא קורח, מרבני צנעא, תימן.

תשנד: רבי צבי שרגא ב"ר אהרן זאב גרוסברד, ר"י פוניבז' לצעירים וב' דעת שרגא.

תשעט: רבי שלמה ב"ר יחיא קורח, רב ואב"ד ב"ב וב' עריכת שולחן ועוד.

תקנח: רבי מנחם נחום ב"ר צבי מטשרנוביל, ב' מאור עינים (1).

תרמד: רבי אברהם ב"ר יצחק מתתיהו ווינברג מסלונים ב' יסוד העבודה.

תרמה: רבי מרדכי ב"ר יוסף דוד לנדא מאליק, ב' גדולת מרדכי.

תרסט: רבי שניאור זלמן אהרן [הרז"א] ב"ר שמואל שניאורסון.

תרעט: רבי דוד שלמה ב"ר נח נפתלי רבינוביץ' מקאברין.

תרצו: רבי יהודה ליב ב"ר רפאל חסמן מח"ס אור יהל.

תש: רבי פסח ב"ר פסח פרוסקין מקוברין, ב' שיעורי ר"פ מקוברין.

תשה: רבי יצחק ב"ר יוסף יוזפא רוזנברג הי"ד, ב' גבורות יצחק.

תשסא: רבי משה בן יוסף לוי, מח"ס מנוחת אהבה, תפלה למשה, ברכת ה'.

תשעב: רבי נתן צבי ב"ר אליהו מאיר פינקל, ראש ישיבת מיר.

תקמט: רבי זאב וולף ב"ר אברהם קיצעס, תלמיד הבעש"ט.

תמח: רבי משה ב"ר דוד קרמר, אב"ד וילנא, זקנו של הגר"א (י"א כ' חשון).

תסח: רבי נתן נטע ב"ר יצחק זעליג (קראקא), אב"ד אייבשיץ, אביו של רבי יהונתן.

תקנו: רבי משה ב"ר מיכאל (בן הפנים מאירות) איזנשטאדט, אב"ד קלעצק.

תרט: רבי גרשון ב"ר חיים קיצע - שלזינגר, דומ"ץ טעמעשוואר.

תרכו: רבי נחום ב"ר אברהם לוי משאדיק, מגדולי ירושלים ב' אבני קודש.

תרכט: רבי אהרן ב"ר יצחק זינגר ב' תפארת אהרן ראב"ד מטרסדורף.

תרנא: רבי יצחק מאיר רבינוביץ, אב"ד סלבודקא, תלמיד מהרי"ל דיסקין.

מלוגמא

מוצש"ק לך לך

ימי הילולא וקורות הימים

יד

תרכח: רבי יעקב ברלין ממיר, אבי הנצי"ב וחותר ערוך השולחן.

תרסה: רבי אברהם יצחק ב"ר אהרן, משכיל לאיתן, אב"ד סטופצא.

תרץ: רבי מנחם ב"ר צבי הירש קארקובסקי, ב' עבודת המלך על הרמב"ם.

תרצג: רבי אהרן ב"ר שמואל צבי ווייס מבנעדיקוביץ, אחי האמרי יוסף, ב' מדרש אהרן.

תשג: רבי אברהם אלימלך ב"ר ישראל פרלוב הי"ד, מסטולין-קרלין.

תשלו: רבי שלמה ב"ר צבי שרייבר, ראב"ד אגודת הרבנים וראש ישיבת חיי עולם, ב' בית שלמה.

טז

ב' תתקעט: ירבעם בן נבט עלה להקטיר על המזבח בבית אל בחג שבדה מלבו, ואיש האלוקים [הוא עידו הנביא] בא מיהודה בדבר ה' ונתן אות שהמזבח יקרע והדשן ישפך, וכן היה. וגם ידו של ירבעם יבשה. מ"א י"ב ל"ג.

ג' תרכב: מתתיהו בן יוחנן בן שמעון כהן גדול, מבני יהויריב, אבי החשמונאים.

פח: רבינו אשר [הרא"ש] ב"ר יחיאל מאשכנז.

תקיד: רבי צבי הירש ב"ר מאיר הורווביץ, אבי האחים רבי שמעלקא ובעל ההפלאה.

תקסב: רבי אלעזר ב"ר אלעזר קאליר, אב"ד קעלין, ב' אור חדש וחות יאיר חדש.

תקצז: רבי ליב בעל הייסורים, ונקבר בצפת, ואמר לפני מותו שכל מי שתבואהו צרה ישתטח על קברו ("א בער"ש לאחר חצות) ויעזרהו.

תרמב: רבי שמואל ב"ר שרגא פייביש פרנקל מדארג.

תשיד: רבי אברהם ישעיהו ב"ר שמריהו יוסף קרליץ, החזון איש.

תשיט: רבי שלמה ב"ר נחום מרדכי מטשורטקוב, ב' דברי שלמה.

טז

תקנד: רבי יצחק יוסף ב"ר חיים יונה תאומים, אב"ד ברעסלוי.

תקפו: רבי משה נחום רוזנבוים, אב"ד וואשאן, ברעזאווא.

תקץ: רבי עמרם חסידא ב"ר משה נחום רוזנבוים.

תרע: רבי אהרן לוי ב"ר נח נפתלי רבינוביץ', מדאמטשוב ב' צוואת מהרא"ל.

תרט: רבי יצחק זאב ב"ר נחמן צבי הלוי עפשטיין, אב"ד קאלאמייא.

תרכג: רבי עוזיאל שמריהו ב"ר יצחק, אב"ד צויזמיר וניישטאט מייזליש, אב"ד סקרערנוביץ.

תרמ: רבי יעקב אב"ד ויז'ניץ, חתן ר"ד מקאצק.

תרנא: רבי אברהם ב"ר מרדכי אנקאווא, מרבני סאלי (במרוקו), ב' זכור לאברהם, כרם חמור.

רבי יעקב מרדכי ב"ר משה יוסף רבינוביץ, חתן רי"מ מזוויהל.

רבי יעקב צבי ב"ר יוסף פלייסיג, אב"ד פריישטאדט, תלמיד החתם סופר.

תרצז: רבי בן ציון שמואל וידאל רפאל ב"ר אברהם קואינקה, ב' המאסף.

תרצט: ליל הבדולח בגרמניה, בו הוצתו 190 בתי כנסת, ו-7500 בתי עסק, ונרצחו או גורשו 20000 יהודים למחנות ריכוז.

תשסב: רבי אלעזר מנחם מן ב"ר עזריאל שך, ב' אבי עזרי ור"י פוניבז.

תשעז: רבי גבריאל ב"ר שלמה טולידנו, ר"י אור ברוך וב' מצעדי גבר.

תשעט: רבי לוי יצחק ב"ר חנניא יוסף הלפרין, ב' מעשה חושב וראש המכון להלכה.

תשעט: מו"ר רבי נתן יהודה ליב ב"ר אלימלך מינצברג, ר"י המתמידים וב' בן מלך.

תשפ: רבי ישראל ניסן ב"ר דוד משה רוזנבוים, מקרעטשניף קרית גת.

יז

א' תרנז: "בחדש השני בשבעה עשר יום לחודש נבקעו כל מעינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו" (לדעת ר"א).

שצב: רבי שמעון זאב ב"ר דוד טעביל אויערבאך, אב"ד פראג, חתן מהרש"ל.

מלוגמא

ימי הלולא וקורות הימים

מרחשון

תשמז: רבי נחום ב"ר אריה צבי פרצוביץ, ראש ישיבת מיר.

תשנה: רבי ישראל דב ב"ר אייזיק שלמה אודסר, ב' ליקוטי אמונה ועוד.

תשעז: רבי נתן צבי ב"ר מרדכי זאב שולמן, תלמיד החזו"א ור"י סלבודקה.

יט

ב': הבל היה מ"ט יום בעולם ע"פ האר"י, ולפי"ז היום נהרג ע"י קין, ובבראשית רבה פכ"ב כתוב חמישים יום, אולם ע"י סנהדרין ל"ח ב', ובפדר"א איתא שנהרג בערב פסח, וע"י במד' תנחומא אות ט' שהיו בני 40 שנה, וכ"ה בספר הליקוטים דף ל'.

שטז: רבי נפתלי יצחק ב"ר אריה לייב סג"ל מלבוב, ב' נפתלי שבע רצון.

תקלו: רבי יצחק אברהם ב"ר אשר וולרשטיין, אב"ד מינסק, אחי השאגת אריה.

תקעו: רבי שלמה אריה [זלמן לייב] הלוי גרינספלד, אב"ד סערדאהעלי.

תרח: רבי יהושע ב"ר יהודה הכהן רפפורט, אב"ד ווערפעלעט, תלמיד החת"ס, ב' מהר"י כץ.

תרי: רבי אליהו ב"ר יעקב רגולר, אב"ד קאליש וב' יד אליהו.

תרטו: רבי משה מיכל ב"ר אליעזר פישל, מביאלא, מגדולי תלמידי פשיסחא וקאצק.

תרפ: רבי יצחק ב"ר שלום מרדכי (מהרש"ם) הכהן שבדרון, אב"ד חאצעמר, ירושלים, ב' מנחת יצחק על התוספתא.

תרסה: רבי סאסי מעתוק כהן-יהונתן מגר'בה ב' ברכת ה' זכות יצחק וזרע דוד.

תרפד: רבי אהרן אלימלך שניאור זלמן ב"ר מרדכי דב טווערסקי מקרוסנא.

תשעה: רבי דב ב"ר צבי יחזקאל יפה, משגיח דישי' כפר חסידים.

תקפא: רבי משה הלוי הורווביץ, דומ"צ ווילנא, תלמיד חבר הגר"א.

תקפו: רבי מנחם מנדל מקאסוב ב"ר יעקב קאפל ב' אהבת שלום.

תרלז: רבי אברהם ב"ר ישעיה דיין, מרבני אר"ץ וב' ויוסף אברהם.

תרלז: רבי אברהם ב"ר יהודה ליטש הלוי רוזנבוים, ב' שו"ת בן יהודה ועוד.

תש: רבי שמואל אבא ב"ר ישראל (אהבת ישראל) הגר מויז'ניץ.

תשיב: רבי אברהם יעקב ב"ר אליהו ויינר, מתלמידי החזו"א וב' שארית יעקב.

תשכד: רבי ראובן ב"ר שמעון הכהן כ"ץ מח"ס דגל ראובן וראב"ד פתח תקוה.

תשמח: רבי משולם זוסיא ב"ר חיים יצחק טברסקי, מלועב-טשרנוביל.

תשמט: רבי בנימין זאב ב"ר נחמיה חשין, מרבני ברסלב.

תשע: רבי יעקב ב"ר מנחם מאניש הורביץ, ראש ישיבת אופקים.

תשפב: רבי דוד יהודה ב"ר שלמה בורשטין, ב' זמנים כהלכתם ועומקה של הלכה.

יח.תרכג: רבי ישעיה ב"ר ישכר דוב ברדקי, ראש כוללות הפרושים בירושלים.

תרעא: רבי יחזקאל ב"ר אברהם יששכר בער הכהן רבינוביץ, ב' הכנסת יחזקאל מרדומסק.

תרפב: רבי דוד צבי ב"ר משה הופמן, ב' שו"ת מלמד להועיל.

תשיז: רבי יעקב ב"ר יצחק פרידמן, אהלי יעקב מהוסיאטין ת"א.

תשלא: רבי רפאל ברוך ב"ר יעקב טולידנו, אב"ד מקנאס.

